

FRANQUE PAGADO
Concesión Nro. 1585.
TARIFA REDUCIDA
Concesión Nro. 215

6 MAR 1958

ARGENTINOS LIETUVIŲ
BALSASPRENUMERATA: Argentinoje 50 Arg. pesų mėnesiui
Urugvajuje 5 Urugvajaus pesų
VISUO KITUO 3 Am. dol.
ADRESO pakeitimas veikt. BASTUS ir prenume-
ratas siųsti: Casilla de Correo 303, Buenos Aires
ASMENIAKAI KREIPTIS:
Avenida Boedo 737, Buenos Aires
SPAUSTUVŲ: c. José León Suárez 5684, Buenos Aires
Registro Nacional de la Propiedad Intelectual Nr 551642

"LA VOZ DE LOS LITUANOS EN LA ARGENTINA"

N. 1084

BUENOS AIRES, KETVIRTADIENIS, GRUODŽIO 19 D., 1957 METAI — JUEVES, 19 de DICIEMBRE de 1957.

METAI (AÑO) XXIX

SIMBOLO Y MISTICA DE
NUESTRA SOBERANÍA

Buscaban agua y encontraron petróleo. La sorpresa no alcanzó a desconcertar a los técnicos que, con su obstinación horadaban la tierra, pero en aquel memorable 13 de diciembre de 1907, tampoco pudieron prever en medio de aquel duro y desamparado escenario patagónico, que el oscuro chorro surgente abría un camino más corto hacia la inevitable cota del país con su propio destino. Los yacimientos de Comodoro Rivadavia fueron los primeros, y luego los de Mendoza, los de Neuquén, los de Salta, integraron sucesivamente esa médula de petróleo que guarda dentro de sus vértebras geológicas la imponente cordillera. Gobernantes y visionarios, técnicos y obreros, formaron un estupendo equipo. Extraer el petróleo de la entraña que lo contiene, puede parecer una mera empresa industrial, un esfuerzo de índole económica, sustentada en la simple capacitación profesional. Esto pudo ser así en Texas, con el formidable respaldo del potencial norteamericano. Entre nosotros, el desarrollo de tal proceso, iniciado laboriosamente desde aquel "cero", superado hace justamente medio siglo, fué un empeño a la vez material y espiritual.

Una misma fe aunó a los que poco a poco se fueron sumando al aguerrido ejército de soñadores. ¿Puede haber una mística de lo material? Indudablemente que sí, pues en este caso lo material se pone al servicio del desenvolvimiento y del progreso de la patria. Por eso cabe la contradicción aparente que existiera cuando se habla de soñadores que saben hacer números; que arman torres metálicas que se alzan primero hacia el cielo para luego penetrar la caparazón terrestre; que manejan máquinas complicadas; y que deben defender precios en arduas operaciones comerciales.

Todo esto es en definitiva lo que se halla detrás de la sigla YPF, que en sus tres letras simbólicas anuncia una aspiración nacional, la capacidad de alcanzarla, la voluntad de defenderlo, como se defienden los sueños y las ilusiones que son parte de la propia existencia.

YPF representa para los argentinos la realidad de su riqueza, la verdad de su soberanía, la conciencia misma del ser nacional. YPF ha puesto en movimiento sus barrenos ha trazado cañerías, levantado destilerías, ha movilizdo buques tanques, y también ha distribuido desde su misma fuente, a través de oleoductos y gasoductos, una parte sustancial de la producción. Pero YPF es, además, una lección de energía para nuestra juventud y una demostración de aptitud que puede servir para superar todos nuestros complejos de inferioridad como pueblo, como integrantes de una comunidad humana, digna por ello de un lugar bajo el sol, sin arrogancia, pero sin timidez, con la misma dignidad que su pueblo sabe trabajar cuando es convocado su esfuerzo y su patriotismo.

En lo que al petróleo se refiere, hay un problema fundamental: lograr que no se convierta en maldición la bendición que la naturaleza ha impartido sobre nuestro suelo. YPF es la medida y el estilo argentino para asegurar en beneficio de la patria lo que pertenece a la patria, y a los hijos que la encarnan. Por ello, YPF es por encima de todo, la medida de nuestras mejores esperanzas, como es la de basar nuestro progreso en el propio trabajo. Una nación es grande cuando las normas de la moral individual coinciden con las de la moral pública. YPF señala el punto exacto en que ambas se identifican. (Noticias Gráficas).

—Lanús ir Renalagh suimta 25 asmenys, slėpė 400 kulkosvėdžius sukilimui.

Gerbiamuosius Skaitytojus, Bendradarbius ir Rėmėjus
Sveikiname su Kalėdomis ir Naujais, 1958 Metais!

„A. L. BALSAS“ RED. ir ADMINISTRACIJA.

Kauniečiai stebi ledų susigrūdimą Nemune. Šiemet Nemuno ledai jau du kartus išplaukė Baltijon. O tuo tarpu Argentinoje mes prakaitė maudomės.

ARGENTINOS GYVENIMO NAUJIENOS

Argentinos prezidentas aplankė Boliviją

Kaimyniniams ryšiams stiprinti, Argentinos prezidentas generolas P. E. Aramburu aplankė Boliviją.

18. XII. 57 perdavęs prezidento pareigas iš Patagonijos ekskursijos grįžusiam viceprezidentui Rojas, gen. Aramburu tris dienas buvo Bolivijos prezidento Siles Suazo svečiu.

Santa Cruz ir La Paz gen. Aramburu buvo labai iškilmingai sutiktas.

Suimti iš Maskvos grįžę Argentinos komunistai

Buenos Aires aerodrome Ezeiza 16. XII. 57 tapo suimti 4 Argentinos komunistų vadai, tik ka paskridę iš Maskvos.

Vienas jų, Dr. Rodolfo Ghioldi, už pusvalandžio paleistas, o kiti trys nugabenti Policijos Departamentan: Pirmojo brolis — Orestes Ghioldi, Ernesto Ghioldi ir Aarao Alfaro.

Sakoma, kad jie įeidžiančiai atsakė, kuomet policija paklausė jų dokumentų, iš lėktuvo išlipus.

Lėktuvo nelaimėje žuvo 21 jaunavedžių pora

Grudžio 8, 1957, Argentinos oro laivyno lėktuvui Douglas DC-4 skrendant iš Buenos Aires į San Carlos de Bariloche, tarpe Bolivaro ir Recalde, Buenos Aires provincijoje, kilusi baisi audra ore perplėšė lėktuvą, kuris užsidegęs krito „Las Marias“ dvare laukuose.

Žuvo visi 54 keleiviai ir visi 7 žuolos nariai. Tarp kitų, šiuo lėktuvu skrido 21 jaunavedžių pora savo povestuvei kelionei į Bariloche... Si baisi nelaimė sujaudino visą šalį. Žuvusių jaunavedžių tarpe buvo kelios žydų tautybės poros.

—Buenos Aires mieste 2,318 svetimšalių užrašė kaip miesto tarybos narių rinkėjai balsuoti. Užsirašiusių tarpe yra keletas lietuvių. Daugiau lietuvių balsuos kaip Argentinos piliečiai visuotiniuose rinkimuose 23. 2. 58.

—Argentinos laikinoji vyriausybė, siekdama visuomenės nuotauky raminimo, dovanojo bausmes ir 111 į užsienius pasiūlytųjų peronizmo parlamentarų, kurių tarpe yra Eduardo Colom, John William Cooke, Pedro Gomez ir kt.

—Misiones provincijos mieste lyje Leandro N. Alem tos provincijos vyriausybė stato gyvulių skerdyklą.

Bandomuosius rinkimus laimėjo Balbin

Pereitą sekmadienį U. C. R. del Pueblo (Liaudies Radikalų) partija įvykino bandomuosius balsavimus, atėjant vasario 23 rinkimams.

Veikdama nepriklausomai nuo „Fronizio intransigentų“ U. C. R. del Pueblo į respublikos prezidentus turi dvi formulas: Dr. Ricardo Balbin į prezidentus ir Dr. Santiago del Castillo į viceprezidentus. Antra formula Dr. Miguel Angel Zavala Ortiz į prezidentus ir Dr. Ernesto Sammartino į viceprezidentus.

Visoj šaly bandomuose balsavimuose daugiau balsų gavo Balbin-Castillo. Radikalai mano, kad ši formula laimės vasario 23 rinkimus.

Río Hondo tvenkinio statyba

Paskelbus varžytines tvenkinio ir jėgainės statybai ant Río Hondo (Gilišios Upės) Santiago del Estero provincijoje, gauta užsieninių ir vietinių firmų pasiūlymų.

Pigiausias vietinių firmų pasiūlymas 498 milijonai 800,000 pezų. Bet visų pigiausių pasiūlymą patiekė italai — 414 milijonų ir 600,000 pezų.

Darbas turi būti baigtas per 54 mėnesius.

Tvenkinys turės aprūpinti vandeni (drėkinti) — kurio visuomet yra didžiausia stoka toje provincijoje — 280,000 hektarų plotą ir jėgainė suteikti 57 milijonus kilovatų metams.

Sovietinis tankas. Savo „Klim-Vorošilovais“ ir „Katišomis“ Sovietai aprūpino Egiptą, Siriją ir kitus Arabų kraštus veidmainingai deklamodami apie taiką.

Pasisavino darbininkų pinigus

Generalinės Darbo Konfederacijos (C. G. T.) vadovybė praneša, kad Valstybės Darbininkų Sąjungos vadovai pasisavino \$700,000 tos Sąjungos narių sudėtų pinigų.

Sąjungos vadovų apsirovimas paaiškėjo jiems paskelbus 48 valandų streiką ir vyriausybei pasikyrus interventoriui.

A. R. Vitale, Darb. Sąj. pirm., nuo gegužės 4 iki spalio 10, 1957, pasisavino \$451,000.

Kiti tos darbininkų organizacijos valdybos nariai pasisavino \$186,730.

Valdyba „dirbo“ neskelbdama aiškių apyskaitų. Tūli valdybos nariai pasiskirdavo savo naudai po \$60,000 mėnesiui, „kelionės išlaidų“ formoje ir kitomis kombinacijomis.

—Río Negro provincijoje pradėto kasti geležies mineralo kėkis siekia 100 milijonų tonų. Ten pat, o taipgi kaimyninėse Chubut, Neuquen ir La Pampa provincijose yra dideli flurito, alunito, mangano ir kitų mineralų rezervai.

AMERIKIEČIAMS PAVYKO PALEISTI ATLAS

Po dviejų nepasisekimų, pagaliau gruodžio 17, 1957, amerikiečiai pavyko išsauti tarpkontinentinį kovos pabūklą Atlas. Iš savo bazių Cañaveral, Florida, Atlas su didžiausiu tikslumu padengė 5,500 mylių.

Vakarų pasaulis džiaugiasi; rusai susiripinę tyli.

LAISVIESIEMS BESITARIANT, PAMINĖTA 50 METŲ SUKAKTIS NAFTOS ATRADIMO ŠIOJ ŠALY

Grudžio 15, 1957, Paryžiuje prasidėjo NATO (šiaurės Atlanto Pakto Organizacijų) viršūnių konferencija. Dalyvauja 15 tautų: Prancūzija, Anglija, JAV, Vokietija, Italija, Kanada, Belgija, Olandija, Turkija, Graikija, Danija, Norvegija, Portugalija, Islandija ir Liuksemburgas.

Pasitariman atvykusis JAV prezidentas gen. Eisenhoweris gruodžio 15 turėjo pasitarimus su Prancūzijos premjeru Felix Gailard, paskui su Anglijos ministrų pirmininku Harold MacMillan ir sekančią dieną su Vakarų Vokietijos kancleriu Konradu Adenaueriu. Paskui vyko visuotini posėdžiai.

Buvęs JAV ambasadorius Maskvoje, George Kenan mano, kad ši kartą NATO neispręs pasaulio taikos problemų, nes dar per daug pavergtųjų. NATO posėdžiai truks iki 22. XII. 57. Generalinis NATO sekr. belgas Paul Henri Spaak tiki, kad laisvės šalininkams pavyks sustiprinti savo frontą, prieš kurį turės nublukti visos sovietų pastangos jį sudemoralizuoti. NATO privalo daugiau domėtis PET likimu.

Sio pasitarimo išvakarėse, kaip žinoma, Sovietų Kompartijos sekretorius Nikita Chruščiovas padėdė Sovietų premjerui maršalui N. Bulganinui parašyti laiškus „taikos“ temomis JAV, Vokietijos ir Indijos valst. vyrams, sėjant tarp jų nesantaikos sėklą. O kad rusų niekas nekrapštų iš jų okupuotų teritorijų, tai JT ir NATO vadovams tenka išnagrinėti šiuos Sovietų pasiūlytus pasaulio gyvybės principus:

1. Savitarpis gerimas kitų kraštų teritorinio neliečiamumo ir suverenumo.
2. Atsisakymas nuo puolimo.
3. Nesikišti į kito krašto vidaus reikalus, bet kuriais ūkiniais, politiniais ar ideologiniais motyvais.
4. Gerbti lygybės principą.
5. Siekti taikingos koegzistencijos.

Jų principų pritaikymas tarptautiniuose santykiuose padėsias sumažinti esamą įtampą.

Iš pirmo žvilgsnio tokia deklaracija atrodo nekalto pobūdžio. Sovietai tuo siekia, kad būtų užmiršta jų agresija prieš eilę tautų ir politiškai patvirtinti jų turimi užkariavimai.

Rysium su NATO konferencija Paryžiuje ir ryšium su Sovietų aukščiausių ministrų pasitarimais Jungtinių Tautų Organizacijai, Pavergtųjų Europos Tautų (PET) Seimas posėdžiavo Carnegie Endowment patalpose New Yorke, priešais JT būstinę, gruodžio 10 ir 11, 1957, pasisakydamas prieš Sovietų pastangas sudemoralizuoti vakariečius.

PET konferencijoje Lietuvos delegacijos vardu Dr. A. Trimakas pateikė dokumentinių duomenų, kaip Sovietų Sąjunga laužo Visuotinės Žmogaus Teisių Deklaracijos principus ir prievartos darbus bei deportacijas išniekina jas. O kaip tik gruodžio 10 buvo Visuotinės Žmogaus Teisių Deklaracijos metinė!

Kitas Lietuvos delegacijos narys, žurnalistas V. Rastenis patiekė Lietuvos — Sov. Sąjungos koegzistencijos praktiką ir jos

Tekantis Argentinos aukso (nafta arba petroleo) atrasta prie Comodoro Rivadavia gruodžio 13, 1907 metais. Ten įsikuriant Europos ateiviai, Fuchs, Gorchs, Beghin, įsiekdami vandens gręžė žemę ir, vieton vandens, atrado naftą.

Per 50 metų šio atradimo dėka Argentina tapo pirmąjį pasaulio šalimi.

Respublikos prezidentas gen. P. E. Aramburu, kalbėdamas YPF parodoje Palermoje pareiškė, kad pasiekti ekonominiai laimėjimai naftos atradėjus ir suvalstybtųjų versmų (YPF) išbulbinėjus, pirmoji eilė generalin. inž. Enrique Mosconi, inž. Enrique M. Hermite ir Julio Krause.

Iškilnėse dalyvavo YPF inžinieriai ir darbo personalas; buvo išrinkta šiemetinė Naftos Karalienė ir t. t.

Grįždamas admiralas Rojas kalbėjo Santa Rosa mieste, La Pampa provincijoje, pareiškėdamas, kad Argentina pasauliui pirmiausia tapo žinoma kaip kviečių aruodas arba duonos pintinė, dėka Pampos gyventojų darbštumui. Dabar jau žinoma kaip naftos iškasėjų naftos rezervų šalis. Valstybinių ir privačių naftos versmų šaltinių naudojimo dėka stiprėja ekonominė šalies padėtis. Be to, gyventojai kas kart turi daugiau patogumų, štai kad ir šiomis dienomis dar 20,500 šeimų židinių gauna gazo irengimus su pigia šviesos ir kuro energija.

—Chilės tribunolas, iki bylos pasibaigimo, už užstatą paliausavo iš kalėjimo Argentinos peronistą John William Cooke ir Urugvajaus poetę Blanca Luz Bruun, kaltinamus pagelbėjimu pabėgti iš kalėjimo Chilės Argentinai nutarto išduoti peronistų sąjungos vado Guillermo Patricio Kelly.

—Indonezija pasiūlė Argentinai 3 milijonus tonų nevalyto petroleo. Už tai nori gauti maisto produktų, vilnų ir Argentiną pagamintų ledaunių.

tragingus rezultatus Lietuvai.

Vengrų delegatui PET Organizacijoje konstatavo, kad Sovietų spaudimas į JTO gen. sekretorių išduoti pavardes liudininkų, turinčių gimines Vengrijoje, siekia labai toli.

Dėl Sov. Sąjungos pateiktos JTO pilnačiai deklaracijos koegzistencijos reikalui, PET Seimas konstatoja pačios Sov. Sąjungos praktiką Albanijoje, Bulgarijoje, Čekoslovakijoje, Estijoje, Latvijoje, Lenkijoje, LIETUVOJE, Rumunijoje, Vengrijoje, R. Vokietijoje ir pabrėžia, kad tik Sov. Sąjungos parodyta gera valia šių kraštų laisvei ir nepriklausomybei atstatyti galėtų sudaryti pagrindą koegzistencijai, o ne taktiniai manevrai įamžinti sovietinį kolonializmą pavergtuose kraštuose.

Mirus Elgai-Praksedai Jarulytei Martiulionienei, liūdesio valandoje gilia užuojautą reiškiamė jos vyru, mūsų bendradarbiui

SIMANUI MARČIULIONIUI ir sūnams,

gyvenantiems Buenos Aires provincijos mieste Adroguė.

„Argentinos Lietuvių Balsas“.

Gerbiameji Skaitytojai, Sekite Pavizdį Laiku Apsimokančiųjų Prenumeratas. Neapsimokėjusiems Negalime Siųsti.

ARGENTINOS LIETUVIŲ
BALSAS

La Voz de los Lituanos en la Argentina
Periódico Lituanos Informativo
Fundado en el año 1927
Av. Boedo 737, Bs. Aires. Tel. 97-4444

Nepartinis, sentausias ir plačiausiai
skaitomas lietuvių laikraštis
Pietų Amerikoje
Spausdinamas savoje spausdelyje
ALB Leidyklos ir Spausdėjų adresas:
c. José León Suárez 5684, Bs. Aires.
PRENUMERATA METAMS:
„Argentinoje“ 60 Arg. pesų.
Urugvajuje 5 Urugv. pesų.
Visur kitur 3 Amerikos doleriai.
Korespondencijas ir pinigų siūstus
ARGENTINOS LIETUVIŲ BALSAS
CASILLA DE CORREO 303, Bs. Aires

DAR VIENUS METUS
ISTORIJON PALLYDINT

Šiais metais šis „Argentinos
Lietuvių Balso“ numeris yra pas-
kutinis. Sekančiu numeriu pradėsi-
me Naujus, 1958 Metus!

Metų pabaigoje pažvelgiama į
nuveiktus darbus. Pasimokinius iš
patyrimo, vykintami gyveniman-
naujieji veiklos etapai.

Kaip laisvas, nepriklausomas ir
nepartinis Lotynų Amerikos lie-
tuvių spaudos veteranas „A. L.
B.“, žengdamas į naujus darbo
metus, kaip visuomet, registruo-
svarbiausius pasaulinius ir ypa-
tingai lietuvių tautos gyvenimo
įvykius. Patiekdami Argentinos
lietuvių gyvenimo ir veiklos kro-
nikas ir aprašymus, neatilikime
nuo laisvojo pasaulio lietuvių
problemų gvilindimo. Tuo pa-
čiu laiku savo maloniems ska-
itytojams patiekėme ir okupuotos
Lietuvos gyvenimo naujienas.
Laisvas laikraštis informuoja
apie viską, taigi ir apie gyveni-
mą patijoje Lietuvoje, kaip ten
juda-kruta mūsų broliai sveti-
mųjų spaudos junga vilkda-
mi.

Kiekvieną lietuvių išeivijoje
slegia gimtinėje siaučiantis tero-
ras; tuo pačiu laiku kiekvieną
mūsų džiugina kad ir mažiausia
gimtinėje pasilikusiu brolių lai-
mėjimai. Vergijos rėžiniai nebus
amžini; Lietuvos artėjai ir fab-
riko darbininkas vistiek išsiko-
vos žmoniškumo gyvenimo sąly-
gas. Laisvojo pasaulio lietuvių
tarka jiem yra būtina.

Vartant šiemetinį „A. L. Bal-
so“ komplektą matome, kad vėl
pora šimtų Argentinos lietuvių ir
kapus nukeliavo. Gal apie tiek
naujų lietuvių gimė mūsų šei-
mų židinuose. Stenkimės, kad
mūsų kolonijos gyvenime jie
užimtų veteranų vietas.

Vartant „ALB“ komplektus ma-
tome, kad materialiu atžvilgiu
mūsų kolonija stiprėja. Tas bend-
ras džiaugsmas ne visuomet de-
rinasi su visuomenininkų ir kul-
tūrininkų pareigomis: Dažnai ma-
žiausią išgalinti daugiau nuveikia,
pasiaukodami visuomeniniam, kul-
tūriniam, tautiniam, meno ir spau-
dos darbui. Lengviau išgalinti
veikti gal daugiau prašymų ir
raginimų reikalingi? O pareigų
yra labai daug spaudoje, drau-
gijose ir visose organizacijose
bei reprezentaciniuose organuo-
se, per kuriuos mus pažįsta vie-
tinė visuomenė ir kitos Argenti-
noje besikuriantios tautos.

Dažnas pasako, kad „A. L. Bal-
sas“ jau pora metų neleidžia al-
manacho-kalendoriaus, o pasten-
kina sieniniu. Vienok tą spragą
Leidykla užpildo: Vien šiemet
mūsų darbą paremiantys lietu-
vių šeimų židiniais „A. L. Bal-
so“ Leidykla išsiuntinėjo lietu-
viškų knygų bent už \$30.000!
Leidyklos lentynose dar yra sa-
vo laidos ir kitų lietuvių leidyklų
laidų knygų bent \$100.000 ver-
tės, kurios 1958 ir kitais metais
pateks į Argentinos lietuvių šei-
mų židinius. Dažniausia kaippo
Leidyklos dovanos, atsidėkojant
už bendradarbiavimą. Jau bai-
giama rinkti ir greit bus atspau-
sta pora naujų lietuviškų leidi-
nių, kurie suteiks džiaugsmo švie-
siams Argentinos lietuvių šeimų
židiniais ir draugijų bibliotekų
lankytojams.

Baigdami dvidešimt devintuo-
sius spaudos darbo metus, ma-
niai prašome gerbiamuosius ska-
itytojus, bendradarbius ir rėmė-
jus, kaip Naujų Metų išvakarėse
priimta, tarti savo žodį.

„A. L. BALSAS“ LEIDYKLA.

† Vienintelis būdas įgyti
draugų — būti pačiam drau-
gišku — CHILO.

VEIKSNIŲ PASITRIMAS
VASINGTONE

1957 m. lapkričio 17 d., Vašing-
tone, D. C. įvyko Lietuvos Lais-
vinimo veiksmų pasitarimas, ku-
riame dalyvavo: L. Šimutis, Dr.
P. Grigaitis ir M. Vaidyla, ALTO
Vykdomojo Komiteto nariai; Dr.
A. Trimakas, Dr. J. Stiklorius ir
H. Blazas, VLIKo Prezidiumo na-
riai; V. Sidzikauskas ir J. Audė-
nas, Liet. Laisvės Komiteto na-
riai; M. Kižytė, ALT Inform.
Biuro direktorė ir K. Škirpa,
VLIKo grupių konsolidacijai sie-
ti komisijos pirmininkas. Be to,
kai kuriuos klausimus svarstant,
į posėdį buvo atsilankę stebė-
tojai p. J. Kajeckas, Lietuvos ats-
tovas Vašingtone ir kan. J. Kon-
čius, BALFo pirmininkas.

Pasitarimas, apsvaustęs esan-
čias Lietuvos laisvinimo sąlygas
ir perspektyvas, konstatavo, kad
paskutiniai įvykiai tarptautinė
je politikoje pastatė laisvuosius
Vakarų prieš naujas rimtas pro-
blemas, kurios skatina Vakarie-
čių santūrumą Sovietų Sąjungos
pavergtų tautų atžvilgiu. Tačiau
prezidento D. Eisenhowerio pas-
kutiniai pareiškimai, kad JAV
sieks teisingos taikos, o taip pat
atsakingų JAV pareigūnų pareiš-
kimai lietuviškiems veiksmams,
rodo, kad pavergtųjų išlaisvini-
mas pasilieka Vakarėčių tarptau-
tinės politikos sferai, kurio tei-
singai neišsprendus negali būti
visuotinės teisingos taikos ir sau-
gumo. (E.)

VASARIO 16 ARTĖJANT

1958 metais Vasario 16-ji bus
sukaktuvinė tautos šventė. Minė-
sime 40 metų nuo Lietuvos ne-
priklausomybės atstatymo paskel-
bimo. Kaip bebūtų tragiškas mū-
sų tautos dabartinis likimas, Vy-
riausiasis Lietuvos Išlaisvinimo
Komitetas kviečia visus tautie-
čius jubiliejinus metus sutikti
ne tikta pakelta dvasia, bet ir
su pasididžiavimu savo tauta ir
jos didvyriais, kurie veikė, kūrė,
kentėjo, kovojo ir aukojosi už
savo žmonių laisvę ir šviesesnę
ateitį. Daugelį priešų Lietuva tu-
rėjo, su daugeliu kovojo ir nema-
ža jų nugalėjo, bet buvo laikų,
kada joje buvo „ir tamsu ir
juoda...“ Nepaisant to, lietuvių
tauta niekad nepuolė ir nevilė.
Priešingai, ji visus sunkumus su-
tikio ryžtingai ir kovinga dvasia.
Ar tai buvo 1831-ji metai, ar
1863-ji, 1905-ji, ar, pagaliau, 1918
nelygia kovą už savo teises lais-
vai gyventi savoje žemėje. Ta
kovą ji garbingai tęsia toliau, li-
gi vėl bus atstatyta Lietuvos ne-
priklausomybė.

1958 metų vasario 16-sios mi-
nėjimą turime atšvęsti ta pačia
ryžto ir pasišventimo dvasia kuo
iškilmingiausiai. Visų yra šventa
pareiga minėjimus organizuoti ir
juose dalyvauti kuo gausiausiai.
Savo aktyviu dalyvavimu paro-
dysime visiems, ypačingai sveti-
miesiems, kad mes nepamirštame
savo tautos, neapleidžiame jos ne
laime, bet vieningai ir drąsiai
kovojame ir kovosime už jos lai-
svę ir nepriklausomybę. Plates-
niam šios šventės suorganizavi-
mui reiktų atlikti štai kas:

Sudaryti jau dabar reikalingus
komitetus, į kuriuos pakviesti žy-
miausius geros valios lietuvius
be pažiūrų skirtumo.

Pakviesti žinomus politikus,
valdžios žmones ir kultūrinin-
kus kalbėtojus.

Paprašyti geriausias menines
jėgas: solistus, chorų, šokėjų
ar vaidintojų paruošti dalyvauti
šventėje su aukšto lygio progra-
momis.

Parūpinti tinkamos literatūros,
kuri nušviestų Lietuvos neprik-
lausomybės laikotarpio ūkinius,
kultūrinius ir socialinius pasie-
kimus, pavaizduotų lietuvių kul-
tūrinį ir ūkinį įnašą į imigracijos
kraštą ir išskeltų žinomuosius lie-
tuvius, kur jie begyventų. Šią
medžiagą, atėjus laikui, išdalinti
spaudai.

Kontaktuoti spaudos žmones ir
atlikti žymiausių laikraščių re-
dakcijas, prašant parašyti straips-
nių ir paskelbti pasikalbėjimų
apie Lietuvą ir t. t. (E.)

„Žvejo sūnūs“ lietuvių kal-
ba. Lietuvos kino studija baigė
įgarsinti tą latvių filmą lietuvių
kalba. Tai esąs 22-as filmas šiais
metais, sinchronizuotas lietuvių
kalba. E.

LIETUVOS KOLŪKIEČIŲ
DARBADIENTIAI

Ne apie visus kolūkius praneša
Vilniaus radijas ir sovietinė spau-
da. Praneša pirmoje eilėje apie
„pažangesnius“. Tuo yra būdin-
gas, kad skelbiami vis kolūkių dar-
bininkų uždarbiai ty dar yra to-
kie menki, stačiai skurdūs.

„Pyniavos apylinkių laukuose
ne ašaros, o laimė tyksta“, prane-
šė Vilniaus radijas X. 28, o
jau keliais sakiniais toliau infor-
muoja, kad tos apylinkės Vaiva-
dų kolūkyje „už darbadienį ko-
lūkiečiai gauna po 2 kg grūdų
ir po 2 rublius“.

„Praėjusiais metais daugelis žė-
mės ūkio artelių (Kalvarijos ra-
jone) už darbadienį gaudavo po
2 — 2,5 kg grūdų ir 3 — 4 rub-
lius“, pranešė Vilniaus radijas
spalio 29 d. Šiemet kai kurie ko-
lūkiai „už darbadienį numato iš-
mokėti iki 3 kg grūdų ir 6-8 rb.“

Rokiškio rajono „Už taiką“ ko-
lūkyje, kaip pranešė Vilniaus ra-
dijas spalio 31 dieną, „darbadi-
nis šiemet mūsų kolūkyje neblo-
gas, 2kg grūdų ir 3 rb.“

Pavyzdinių skelbiamas „Anykš-
čių šilėlio“ kolūkis melžėjomis
šiemet esą numatęs už darbadie-
nį po 3 kg grūdų, 2 kg bulvių
ir 6 rb. pinigais.

Geresnius (papildomus) atly-
ginimus gavo tie kolūkiečiai, ku-
rie dirbo prie linų. Panevėžio ra-
jono Olšnų kolūkis už darbadie-
nį, skirtą auginant ir apdorojant
linus papildomai išmokėjęs po
10 rb. ir 2 kg kviečių (Vilniaus
radijas lapkr. 19 d.).

O kur ne tie papildomi atly-
ginimai, tai už eilinius darbadie-
nius išieina kūdai: Vabalninkų
rajonas „Tarybinio pirmūno“ ko-
lūkio valdyba „į atsakingus dar-
bo barus paskyrė geriausias žmo-
nes, teisingai organizuoja darbą,
gerai už jį atlygina. Šiais metais
už darbadienį bus išduota po
3 kg grūdų ir po 2 rublius“
(Vilniaus radijas lapkr. 19 d.).
Tik gyvulių auginimo „už pro-
duktų kėlimą“ taikomi dar
papildomi atlyginimai, išduoda-
ma dalis produktų.

Objektyvumo dėliai reikia pa-
žymėti, kad yra ir tokių kolūkių
(pvz., Kapsuko rajone „Naujų
kelnių“ kol.), kur šiemet už dar-
badienį numatoma išmokėti po 3
kg grūdų ir po 12 rublių, bet tai
jau bus retos išimties. Jei tikėti
Vilniaus radijo pranešimui (lap-
kričio 17 d.), tai kai kurios to
kolūkio kaimelinės per mėnesį
uždirbą 1.300 — 1.500 rublių, o
melžėjos gaunančios iki 1.000 rb.
Tame Marijampolės rajono kolū-
kyje kiekviena kolūkiečio šei-
ma šiemet uždirbsianti vidutiniš-
kai po 17.000 rublių, o atskiros
šeimos po 25.000 rublių ir dau-
giau. (EITA.)

SOVIETINĖJE DVASIOJE PA-
RAŠYTA LIETUVOS ISTORIJA

Lietuvos valstybinė pedagogi-
nės literatūros leidykla Vilniuje
35.000 egz. tiražu išleido Juozo
Jurginio paruoštą „Lietuvos TSR
istoriją“. Tai esąs vidurinėms mo-
kykloms pritaikytas trumpas Lie-
tuvos istorijos vadovėlis. E.

—Matas Grigonis dar sodiniu-
kauja. Dabar jam 68 metai. Te-
begyvena ir dirba Panevėžio prie-
miestyje savo jau daugiau kaip
prieš 20 metų įsteigtoje sodini-
kystėje, kuri, matyt, dabar įei-
na į Vaivadų kolūkį. Jo tvar-
komame sode esą apie 600 me-
džių. Nuolat išaugina naujas vai-
sių rūšis, kurios pasklinda po
visą Lietuvą. (E.)

—Kipras Petrauskas, nors ir
72 metus sulaukęs, dar daug lai-
ko, jėgos ir energijos skiria ja-
nujų dainininkų paruošimui.

—Rūtos“ saldainių fabrikas
Šiauliuose praityje turėjęs daug
bėdų, pranešė Vilniaus radijas
lapkričio 15 d. Normaliai dirbti
fabrikui kliudė kuro ir žaliavos
stoka. Net vandens trūkavo.
Dabar statoma nauja katilinė. Ir
gamyba auganti, šiemet pagamin-
sį 50 tonų gaminų daugiau,
kaip perėjais metais. Vyr. in-
žinierė Stankienė nusiskundė, kad
valdyba neparūpina skardos kai
kuriems pastatams uždengti... E.

—Sienos iš silikatinių plytų.
Kauno „Bituko“ silikatinių ply-
tų fabrikas gamina silikatinius
blokus jau plačiu mastu. E.

—Lietuviškas sviestas išveža-
mas t. k. į Vokietijos sovietinę
zoną, į Lenkiją ir Čekoslovakiją.

SOVIETINĖS LIETUVIŲ LITE-
RATŪROS BIBLIOGRAFIJA

Valstybinė grožinės literatūros
leidykla Vilniuje išleido leidinį
„Tarybinė lietuvių literatūra ir
kritika 1945/55“ (Vilnius 1957,
325 pusl.). Ją paruošė S. Sta-
nevičienė. Tai yra vienas iš Lie-
tuvių kalbos ir literatūros insti-
tuto paruoštų veikalų. Leidiny-
je yra suregistruotos netik to lai-
kotarpio knygos, bet duotos taip-
gi recenzijos ir pan. E.

VISUS ŠAUKIA LIETUVON

Vilniaus radijas (laidoje užsie-
nio lietuviams) ir „Tėvynės Bal-
sas“ pastaruoju metu vėl šaukia-
si į užsienio lietuvių meninin-
kus, ragindami juos grįžti į Lie-
tuvą. Lietuvos Valst. konserva-
torijos dėstytojas „Tarybų Lietu-
vos nusipelnęs meno veikėjas“
Petras Oleka savo kalboje į už-
sienio lietuvių ypač mini Alek-
sandrą Kutkų, E. Kardelių, Vy-
tautą Marijošų, Juliją Starką,
Vladą Jakubėną, Stepą Sodeiką,
Bronių Budriūną, Jeronimą Ka-
činską, Stasį Gailevičių, Jonu-
kaitę, Kalvaitę, Sprindį, Bal-
trušaitį ir kt.

Atsitiktinai jam tekę perskai-
tyti Šiaurės Amerikoje gyvenan-
čių lietuvių suruoštos dainų šven-
tės aprašymą. „Labai apsidžiau-
siau pamatęs kai kurių mano
buvusių scenos draugų, mokinių
ir pažįstamų atvaizdus. Visa šir-
dimi atjaunę Jūsų gimtojo kraš-
to pasilgimą, Jūsų didįjį meilę
lietuviškai dainai“. Jo žmona Jo-
vašytė-Olekienė tęsianti darbą
operos ir baletų teatre, vyresny-
sis sūnus Vikis, architektas, o jau
nesynysis Rugelis — studentas.
Jis pats (Oleka) laisvalaikį har-
monizuoja lietuvių liaudies dai-
nas. „Mano senatvė viskuo ap-
rūpinta“.

Operoje dainuoja dar ir Kip-
ras Petrauskas, Ant. Kučingis,
Juozas Mažeika, Kazys Gutau-
skas, Romanas Marijošius ir kt.
Antanas Sodeika dėl sveikatos
stokos scenoje nebeldinuoja.
Chormeisterį Starką pakeitęs jo
gabus mokinys Juozas Dautar-
tas. Režisūros darbą dirbą
A. Zauka, J. Grybauskas, J. Gus-
taitis. Oleka kalbos gale pada-
vė ir savo privatų adresą: Vil-
nius, Daukanto gatvė 8 nr. butas
2, kviesdamas užsienio lietuvių
menininkus su juo susirašinėti.
Jis atsiųs jiems Lietuvos kom-
pozitorių kūrinių ir lauksias iš-
jų tokios pat dovanėlės. (E.)

ŠEIS KNYGA „PAVERGTOJI
LIETUVA“

„Tremties“ leidykla išleidžia
žurnalisto Miglino knygą „Pa-
vergtoji Lietuva“, kurioje svar-
stomi Lietuvos gyventojų likimai
bolševikinės okupacijos metais,
vykdyti trėmimai, jaunimo ga-
benimas į Sibiro taigas ir buiti-
nės gyvenimo sąlygos Lietuvoje.
Knyga išeis apie šių metų gru-
odžio mėnesį.

SKUNDŽIASI ČIGONAIŠ

Rokiškio gyventojai „Tiesoje“
skundžiasi čigonais. Nemaža čig-
onų šeimų gyvena komunalini-
nuose namuose, bet nedirba vi-
suomenei naudingo darbo. Jie
naudojasi ir darbo žmonių trūs-
iurengtu skveru: Ant medžių pri-
džiausto įvairių skudurų, medžių
pavėsyje įsirengia guolius, o jų
vaikai triukšmauja, žaloja skve-
ro medelius. Čigonės neduoda
nei sėdintiems, nei vaikščiojan-
tiems ramybės, siūlydamos „pa-
varazyti, tikrą tiesą pasakyti“.
Jeigu nesutinki, negražiai kolio-
jasi. O jeigu vaikataujančioms či-
gonaitėms pasiūloma duoną užsi-
dirbti sąžiningu darbu, tai iš to-
jos tik pasijuokia. Panevėžyje
ir Kaune, taip pat esą pilna či-
gonų.

PRATINA PRIE TERLIOJIMO

Vyr. inžinierius ekonomistas
K. Gindorius „Tiesoje“ rašo:
„Mūsų fabrikų gaminamas plo-
nas sugeriamas popierius, naušau-
sinant raštą, visuomet daugiau
ar mažiau ji sutepa. Tai be rei-
kalo nervina plunksnos darbuo-
tojus, o moksleivius nenorom pra-
tina prie „terliojimo“. Nejaugi
mūsų popieriaus fabrikai negali
pagaminti gero sugeriamojo po-
pieriaus?“

—Sovietinis pašto ženklas, vaiz-
duojas Lietuvą, išleistas ryšium
su spalio revoliucijos sukaktim.
Lietuviško peizažo fone atvaiz-
duota mergina tautiniais drabu-
žiais ir respublikos herbas. Lie-
tuvių ir rusų kalbomis užspaus-
dinta „Lietuvos TSR-ka“.

—Klaipėdos ledų fabrikas prie
Karsų marių kranto pagaminas
per parą iki 140 tonų ledų.

—4 metrų kukurūzai išauginti
Rokiškio rajono „Žalgirio kolūky-
je.“

—Is Kolumbijos į Lietuvą su-
grįžė Pranas Radzevičius, Alek-
sandras ir Agota Stoniai. E.

—Panevėžyje dabar esą 100
gydytojų, pranešė Vilniaus radi-
jas.

Spauda

ATSIŪSTA PAMINĖTI

• THE BALTIC REVIEW, Nr.
11, 1957. Dr. A. Trimakas straips-
nis apie Lietuvos Kooperacijų
veiklą laisvės laikuose ir vergi-
joje, paremtas istorinėmis dato-
mis ir statistikomis, užima 14
puslapių. Kipro Bielinio straips-
nis „Sovietinė visuomeninio drau-
dimo sistema“ užima 10 puslapių
ir pačių sovietinių leidinių sta-
tistikomis įrodoma visuomeninio
draudimo nelygybės. Draudimo
įstatymais Sovietų vyriausybė ei-
nius darbo žmones laiko ver-
gais, kaip ir kitais savo valstybės
potvarkiais. Autorius patvirtina
JAV visuomeninį draudimą su
SSSR ir skaitlinėmis įrodo, kad
Amerikoje darbininkas daug ge-
riau aprūpinamas, negu Rusi-
je ar jos pavergtose šalyse. Alfr-
das Perzins patiekia okupuotos
Latvijos Kompartijos sekreto-
rius, Janis Kalnberzins, biogra-
fiją. Nors Didžioje Sovietų En-
ciklopedijoje apie Janį Kalnber-
zinį parašyta tik 31 linija, nors
jis aršus stalinistas, bet einant
Maskvos pranešimu iš liepos, 1957.
Janis Kalnberzins išrinktas
Sovietų Komunistų Partijos Cen-
tralinio Komiteto prezidiumui.
Tas latvis, yra vienas tarp 24
asmenų, sprendžiančių Raudono-
sio Imperijos likimą.

• KARALIAI IR ŠVENTIEJI.
Elenos Tunienės eilių knyga, 80
puslapių, išleido Lietuvių Dien-
nės, 9204 So. Broadway, Los An-
geles 3, Cal., USA. Viršelis ir
vinietės Ados Korsakaitės. „Luk-
susin“ leidinys. Kaina pusterėio
dolerio. Daugiausia istorinių poe-
zijų kūrinių.

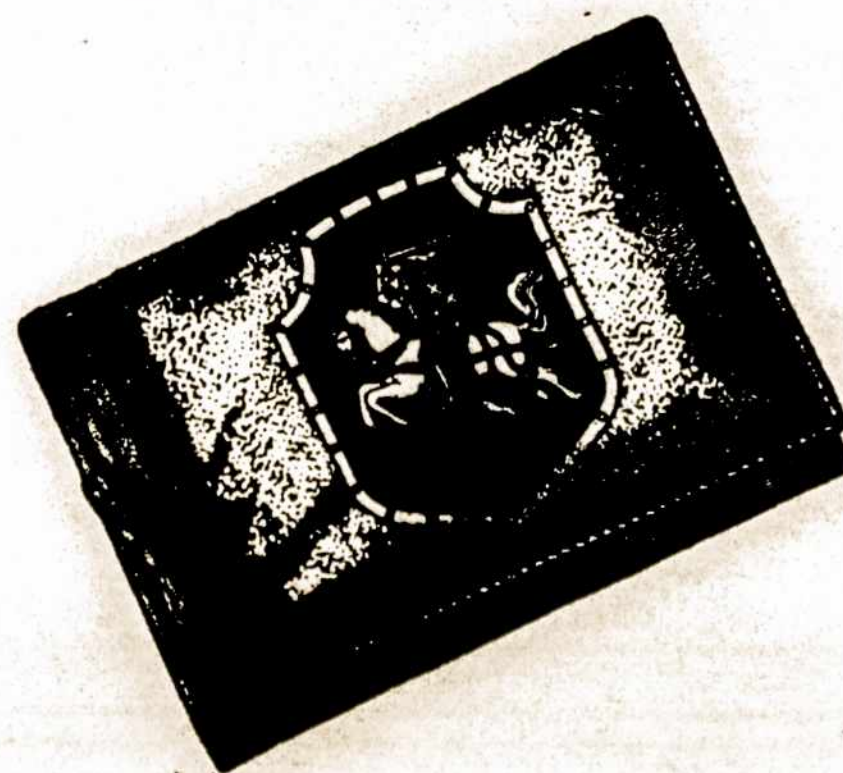
• MARGUTIS, spalio, 1957. Is
Argentinos telpa Lietuvos Aidų
Radio Valandėlės „trio“ paveiks-
las: V. Rymavičius, Z. Juknevi-
čius ir K. Misiūnas, tos valandė-
lės dešimtmečio minėjimo pro-
ga.

• LAISKAI LIETUVIAMS, rug-
sėjo, 1957. Numeris pašvęstas li-
tuaniškos rankdarbiams. Spalio
mėnesio laidoje gausu bažnytinio
dekoracijų motyvų.

• KARYS, rugpjūčio, 1957. Ve-
teranų veiklos skyriuje pirmoje
vietoje telpa J. Gilvydžio straips-
nis Lietuviai Kariai Argentino-
je.

• EAST EUROPE, spalio, 1957.

Knygas ir žurnalus, gaunamus
suminėjimui, „ALB“ Redakcija
perduoda Lituanistikos Musie-
jaus Archyviui: J. L. Suarez 5684,
Buenos Aires, Rep. Argentina.

Odos Albumas su Spalvuotu Vyčiu
Visuomet Atmintina Dovana

Seimos paveikslams, organizacijų istorijos vaizdams, kultū-
rinio ir sportinio parengimo paveiksluotoms apšvėgoms.
Padabninamas bibliotekoms ir šeimų šildinams.

Kiekviename meniškai padirbtame albume yra po 45 pel.
paveikslams. Dydis — 35 x 25 cm. Kaina \$180.—

Siunčiame į užsienius. Kaina 10 dol.

Pareikalavimus su pinigais adresuoti:

„A. L. BALSAS“

Casilla de Correo 303, BUENOS AIRES, ARGENTINA

Ameniška kreiptis: Av. BOEDO 737, Bs. Aires.

ARBA: José León Suarez 5684, V. Riachuelo, Bs. Aires.

Argali sukiltirusų pavergtos tautos

Airiai tiki, kad taip (galima sukilti ir nuversti), neva, jie yra tai patys įrodę: 4 milijonai airių prieš Britų imperiją, (500 milijonų), tačiau, vistik priverte jiems duoti laisvę. Tiesa, kad faktas yra įvykęs, sunku ginčyti ir užgauti kietus airius, kai jie reikalauja pastato sentimentaliai (ne racionaliai), tačiau nuteisą dabar nesutiks, kad išdava bus ta pati, jei tuos pačius 4 milijonus airių apsuksime vėdais prieš šiu dienų Sovietų imperiją, vos su 300 milijonų, kur grynai rusų tėra tik 125 milijonai. Čia pravartu prisiminti, kad David J. Dalin, bene didžiausias JAV ekspertas apie Rusiją sako, kad bolševizmo eksperimentas jau yra kainavęs ligi šiol 120 milijonų galvų. Taigi, 4 milijonai airių — būtų sniego saują prie rugpjūčio saulės.

Tikra bėda, kad, deja, vis daugiau „jurių“ glenda į dėdės Samo diplomatiją ir jų fantaziška nuo monė, nežiūrint saldžių šypsenų polit. emigrantams, vis labiau tampa dominuojanti JAV politikai prieš rusus.

Voice of America vos neseniai metė kurstyti pavergtas rusų tautas, bene Vengrijos skerdynių praga nutilo, pereinant į gretimą „gudrybę“: išlaisvinimas pavergtų tautų taikiomis priemonėmis. Patys bolševikai nebuvo tokie naivūs, kai jiems reikėjo statyti barikadas prieš caro kazokus Leninas balsiai galvojo, kad su kulkosvaidžio išradimu pasibaigė ro mantiška revoliucijų era, kad be nia svajotų nuversti caro sostą, ginklą, be karo treniruotės mi be prasmškai dėdama kraujo au kas. Karo laiku, tačiau, kas ki ta. Dėl to, kai 1917 m. caras su kišo visą kariuomenę, sakoma, 15 milijonų vyrų, kad atlaikytų vokiečių frontą, kuris jau artėjo prie Maskvos, Leninas metė į publiką padegantius žodžius: dabar, ar — niekuomet. Kalbant apie šiu dienų Sovietų imperiją neįmanoma, kad Hitleris — di desni būrį tautų valdė (tas pa čias plius Prancūziją, Benelukso kraštus, Jugoslaviją) ir dar frontui „sutaupydavo“ savo 12 mi lijonų vyrų. Hitleris valdė paverg tas tautas neįrodėdamas A — H bombų, nei raketų, nei pagerint ū lėktuvų, bet nesudarė proble mos jam pavergtųjų sukilimai, net karo metu, laikant du milžiniškus frontus kelis metus, kol didėjanti naftos, amunicijos ir maisto stoka privertė kapitu liuoti. Taigi tik pralošimas ka ro fronte sugniuždė hitlerinę Vo kietiją, o ne pavergtų tautų su kilimai, kurie daug didesnių kraujo aukų paimdavo iš tų tau tų, o ne iš okupantų. Lenkai šian dien dejuoja, kad jiems žuvo septyni milijonai galvų, deja, tas mažai padėjo, o tik pakietindavo okupacinį jungą, na ir vokiečių šandien, nežiūrint to, tebesėdė.

tų lenkams ant sprando, jei ne būtų buvę sutriuškinti karo fron te. Jei realistų akimis tuos da vičius dabar perkelsime į Rusi jos frontą šiandien, dar pridėda mi naujų, pagerintų ginklų oku panto naudai, plius milžiniško taikos faktoriaus svorį (kas kita, jei tuo pačiu laiku okupantas gautų sau keletą milžiniškų smū gių iš lauko), tai ginkluoti rusų pavergtų tautų sukilimai, net jei būtų gerai organizuoti, visvien bus panašūs bandymai kaktą pra mušti sieną, už kurios dar 10 sie ny. Nuostoliai sukilusioms tau toms būtų daug didesni, negu pa čiam okupantui.

Pagaliau, ir caro Rusija lietu vių — lenkų sukilimus 1831 ir 1863 m. su daug blogesniais gink lais tada nuslopindavo, o jeigu dar būtų buvę ir daugiau ban doma, net kasmet po du kartus, visus sukilimus būtų lygiai už gniauzusi. Tai, žinoma, yra liūd na, bet reali tikrovė. Vargas tiems, kurie težiūri pro saliono langą į pasaulį.

Didis lietuvis prof. Petras Leo nas — Liūtas dar 1937 met. „Lie tuvos Žiniose“ rašė savo serijos straipsnių įrodinėdamas vadimų logiką: vienas gali valdyti šimtą, tik duok jam modernius gink lus, o šimtui — minkštą demok rat. teisių popierėlį, kuris pats per save — nieko negali duoti, jei nekovoši. Jis, žinoma, tada turėjo galvoje nesėkmingai užsi baigusį Suvalkiečių streiką, arba suklimą (1935-36 m.), kur ma žuma, turinti vos 4% tautos už pakaly savęs šokdino 96% tautos net 13 metų. Didysis Varpininkas, kurdamas savo formulę: „šimtą gali valdyti vienas, tik duok jam modernius ginklus“, beabejo, turėjo galvoje, kad 4% mūsų tautininkų kruvinai pešė si tarpusavy, bet smetoninė gru pelė, nežiūrint to, kaip turinti po ranka policiją, bei karininki ją — sugebėjo visus valdyti, ir be abejo, būtų tęsusi vadizmo diktatūrą gal ligi šiandien, jei kaimynų kariuomenė — realizuo dama agresinę invaziją — ne būtų užgrobusi Lietuvą, iš kurios staiga mūsų pateptieji vadai pa bėgo, kaip žiurkės iš skėstančio laivo, išsinešdami ir savo plokš tele (tauta gali būti rami, ne reikia rūpintis, yra tautos vadas, kuris vienas už visus pasirū pins).

Šiandien JAV kai kurie poli tikai, pasisavinę airių formulę (4:500) greičiausiai širšta, kam pavergtos tautos vis dar nesula uzo bolševizmo diktatūrą, jie vi sai neseniai pakeitė truputį ir dainele „apie pavergtų tautų iš silaisvinimą“ taikiomis priemonė mis, kur, deja, jų neapsižiūrė ta, kad čia airių formulė.

Bendrai, kurstymas Rusijos pa vergtų tautų sukilimui, ar „išsi

vadavimui“, nežiūrint iš kur jis besakbėtų, tėra beširdžių, siau rakakčių darbas, nes tai neša baisų ir beprasmi kraujo pra liejimą tiek mūsų, tiek ir kitoms pavergtoms tautoms, ypač dar taikos (ne karo) metu.

Baigiant, paklauskite: o kaip partizanai? — partizanavimas? Šių uždavinyų yra visai skirtingas: neliesi okupantų ginklų nei žmonių, net kraštutiniai at veju, nes net ir pasisekimo at vežais nukentės tautiečiai, nekal ti žmonės, kuriems juk keršija ma už tautinį solidarumą, — at siminkime tik hitlerines ekspe dīcijas, išsprogdinus traukinius.

Bet už tai didelis darbas pri laikyti (ir bausti) vietinius išda vikus, kai per daug pasižoka tar nauti okupantui. Tokie, kaip ži nome, daug pavojingesni kaip žina vietos sąlygas ir žmones. Tai gi individualus „karas“, prilai kant išdavikus, yra vienintėlis, tikslus ir labai aukštas mūsų, ar bet kurio rusų pavergto kras to, kovotojų uždavinys.

„Sėja“ — Fortunatas.

SIUNTINIŲ AGENTŪROS AUSTRALIJOJE

(Oro paštu „A. L. Balsui“)

Lietuviams ir kitų pavergtųjų tautų emigrantams vis didesniu mastu pradėjus siuntinėti do va nų siuntinius į Sovietų okupuot us kraštus ir pačių Sovietų Są juoga, lietuviai verslininkai įstei gė nemaža siuntinių persiuntimo agentūrų.

Melbournio lietuvių spaudos kiosko vedėjas N. Butkūnas be ne pats pirmasis lietuvių tokią agentūrą įsteigė ir šiandien sėk mingai atstovauja Tazab' bendro vė Londone, kuri, tur būt, bus viena didžiausių tokio pobūdžio įmonių pasaulyje. Tą pačią Lon dono bendrovę atstovauja ir ži nomi Sydneyje lietuvių versli ninkai M. Petronis ir J. Daubas ras, firmos Hillerest Trading Co. savininkai. Viena didžiausių to kių agentūrų įsteigė A. Vaitie kūnas, kurio firma Cosmos Tra ding Co. dažniausiai pačių siun tėtų supirktais prekes persiūnčia per Švediją. Šita agentūra savo skyrius turi devyniuose Australi jos miestuose.

Be šių paminėtųjų Australijo je veikia dar apie dešimt lietu vių verslininkų vedamų siunti nių agentūrų ir vis dar steigia mės naujos. Įdomu, kad be šie šiškų mūitus gaunančių Sovie tu, atstiejęnti konkurencija agen tūrų tarpe apsisiais apmokamais skelbimais gerokai paremia Aus tralijos lietuvių spaudą. — rem.

ARGENTINŲ SIUNTINIUS Lietuvon paruošia ir per „Intu rist“ atstovybę persiūnčia „AR GENTINOS LIETUVIŲ BAL SAS“.

Patogumas tolimiesiems gy ventoams išsiųsti be atvykimo į Buenos Aires.

Mūsų paketų sudėtis jau pa skelbta. Taipgi turime JAV, Anglijos ir Švedijos firmų kata logus.

J. A. RUDENŲ NAMUOSE BUVO DIDELĖS VAIŠĖS

Metalo dirbinių įmonės savi ninkas Jonas Rudėnas su savo žmona Onyte, 8. XII. 1957. savo namuose, Rafaela 4731, Buenos Aires, suruošė dideles vaišes jų vienturčio sūnaus, Luis Juancito Rudėnas, Pirmosios Komunijos praga.

Po krikšto parapijinėje San Francisco Solano bažnyčioje, puošniose vaišėse pp. Rudėnų namuose, apart vaišingų šeiminių kų ir iškilių kaltininko Jonu ko, dalyvavo:

Brolis Adomas Rudėnas su žno na, brolis Petras Rudėnas, Al bina ir Carlos Boei, Pr. Baltakys, V. A. Andriuskai, L. I. Stanke vičiai, A. Šidlauskai, P. Čepulė nai, Pr. Ramanauskas, G. Pacai, P. Aškai su dukromis ir žentu, mokytoja Maidana, sesutės Sa kalauskaitės, mokyt. J. Vede gys, St. O. Deveikiai, P. Aleksienė, K. Mislinai, „ALB“, red. K. Nor kus ir kiti malonių pp. Rudėnų draugai.

Jaunajam Rudėnukui ir jo tė vams svečiai sugiedojo ilgiausią metų. Nesigailėjo plojimų vy riausiai virėjai Antaninai Jušins kaitėi. Andrai užėjus, svečiai pa siliko ir vakarienei. Jonukas, at sidėkodamas už dovanas, svečius apdalinio paveikslėliais. E. R.

Visuomenė spaudos darbo talkoje

ISSIKELDAMI PAJŪRIN LANKSĖI GRISKEVIČIAI

Pardavę savo gražius namus Quilmes, pp. Petras ir Veronika Eirzietė Griškevičiai, nusipirko dar gražesnius namus Atlanto pa jūry, puošniame Mar del Pla ta paplūdimy.

Pensininkai P. V. Griškevičiai daug paramos siunčia savo gim inėms Lietuvoje. Tuo reikalu jie lankydami „A. L. Balsu“ Re dakeičioje savo prenumeratą apsi mokojo pirmyn iki 1960 metų! Paliko ir auką spaudos darbo paramai.

Pavyzdinčiai lietuvių porai fin kime laimingo gyvenimo puošnia me pajūry.

Prenumeratas apsimokėjo:

Tomas Žebrauskas ir \$20 aukų, Jonas Astravas ir \$20 aukų, Petras Merkys ir \$20 aukų, Ona Janulytė-Kielėnė ir \$10 a., Viktoras Bugvila, Stanislava K. Viškoniene, Jonas Kalvelis, Jurgis Railo, Juozas Žilėnas, Marijona Žitkienė, Jurgis Čepėnas, Juozas Zdanavičius, Bernabas Blumbergas, Jonas Jacuškis, Vincas Kazakevičius, Antanas Schesko, Vaeiovas Jaroekis, Jonas Ališauskas, Aleksandras Motiejūnas, Jonas Bendorius, Kazimieras Naciūs, Veronika Petrokienė, Kastyntas Palubinskas, Pranas Zabulionis, Vladas Rimša, Juozas Venslovaitis, Romualdas Lapėnas, Emilija Mažukienė, Steponas Narkevičius, Vincas Stundžia, Telesforas Mikalauskas, Mokytėja A. Stakytė, Adomas Rudėnas, Emilija S. Čepulienė, Vladas Aidukas, Matas Klimas, Bronius Balčiukonis, Juozas Zemaitis, Juozas Vytas, Telesforas Albuskis, Antanas Miselis, Alfonsas Kalibatas, Stasys Metrickis, Juozas Martinkus, Juozas Milimavičius, Genrikas Veržbiekas, Valentina Bukauskaitė, Steponas Glenža, Jurgis Stoškėnas, Juozas Meškėnis, Antanas Geigas, Feliksas Pušėius, Ona Mozuraitė-Guerra, Stasys Grubliauskas, Ona Gudjurgytė-Oksienė, Katrė Mačiūnienė, Juzė Marcinkevičienė, Antanas Jaskūnas, Antanas Aleksa, Povilas Baniulis, Jonė Norutytė, Jonas Ramanauskas, Pranas Treinauskas, Markas Venediktovas, Juozas Sarapnickas, Kazys Ruzgus, Adolfas Šlepikas, Dr. Aleksandras Zotovas, Petras Griškevičius, Boleslovas Repečka, Marija Pavalkius, Ona Liubinaite, Juozas Vitas, Klemensas Balčiūnas, Jurgis Skapas, Mečislovas J. Bogomila, Jonas Žibolis, Antanas Keveža, Konstantas Lapinskis, Magdalena L. Likienė, Dionizas R. Jasiulis, Zigmąs Klusevičius, Dr. Aleksandras Zotovas, Marija Seiliūtė, Kazimieras Rutkauskas, Kazimieras Arlauskas, Pranas Kazlauskas, Julius Šidlauskas, Juozas Smalielis, Vladas Pušneraitis, Juozas Pušneraitis, Antanas Packevičius, Jonas Marcinkevičius, Vladas Deveikis, Aleksandras Didžiokas, Lietuvių Kat. D-ja „Mindaugas“, Saviš. ir Kult. D-ja „Nemunas“.

Dėkojame visiems gerb. pre numeratoriams, kurie be jokių raginimų ir priminimų apsimoka prenumeratas ir nuosirdžiai paremia mūsų spausdintojo žo džio gavimui darbą.

A. L. Balsu Administracija.

VINCAS JONIKAS.

BENAMIO KALĖDOS

Gaudžia varpas brėksmoj — ne jau gi Kalėdos? Puola snaigės į purvą, po kojomis, O širdis netikėjimą gieda, — Netikėjimą visu rytojumi.

Ar ne šiaurės žvaigždė anapus tų bokštų Veda išminčius marių paviršium? O be jos nežinotum ko trokšti Ir kelius be žvaigždės juk pamirštum.

Žemė didis Kazkas, nebežemiškas gimė, Jei melodijos gaudžia perkūnijom; O širdy, kaip vulkano degimas, Juoda, sunki tyla išikūnio.

Ir tikrai šią nakt būta Kalėdų, Stoviniuota ties tremtinio priemene Ir į šiaurę pramynę net pėdas Iš aplankymo grįždami piemenys.

IS „Trys margi laiskeliai“.

Nuosavybių Administravimas

Juana Daillydaitė, vedėja RODRIGUEZ PEÑA 382, 2° A-B, TE. 40-7526, 3220 Perka ir parduoda neįkintus namus. — Sutelkia paskolas pagal namų temo ir statybų garantijas nuo 2 iki 15 metų už 9%.

CONSTRUCCIONES DE HORMIGÓN ARMADO

ANTANAS PUIŠYS, Savininkas

c. Rio de Janeiro 4431, Lanús O.; TE. 241-2537

(Trys kvadratos nuo Poliklinikos Lanús)

Inžinieriai-Architektai, Statybininkai ir namų savininkai: pasibaigė problemos! Stogus, tankus, laiptus, maudymosi baseinus ir viską šioj srity — Hormigón Armado, skubiai ir be jokių rūpesčių Jums padarys ši atsakomą firma. Visais reikalais teiraukitės pas jos savininką Antaną Puišį.

SAUGOKITE SAVO KOJAS, JOS SAUGOS JUSŲ SVEIKATĄ!

PATOGUS VAIKŠČIOJIMAS — GYVENIMO MALONUMAS! Aplankykite mūsų konsultoriją, kuri yra visuotinio pasitikėjimo.

CHRISTIAN PEDICUROS

Kalba lietuviškai ir vokiškai Moderniškas kojų gydymas. Pasiskirkite valandą. Giribone 1187; TE. 54-2940 (Kampas Avenida Forest 1100)

HOSTERÍA MUNRO

K. STANKEVIČIAI ir V. PALAČIONIAI, savininkai V. Sarsfield 5700; TE. 740 - Munro - 00093

Lietuviški valgiai. Patogi vieta automobiliams. Priveža kolektyvai: Iš Tigre-Liniers 143; iš Belgrano 230; iš Chae-rita 10; iš Constitución: Cooperativa Azul 3.

Stanislovas Timinskas

LAIDOTUVIŲ DIREKTORIUS

“COCHERIA MITRE”

B. Rivadavia 718, — Piñeyro — Bs. Aires

TE. 22-2045

Palaiduoja, atlieka formalumus, išima do kumentus. Nelaimės metu ir savo kaimynamų patarkite šaukti

22-2045.

KOMERCINIŲ ĮRENGIMŲ FABRIKAS “CEFRAL”

F. Čepas & A. Čepas, savininkai

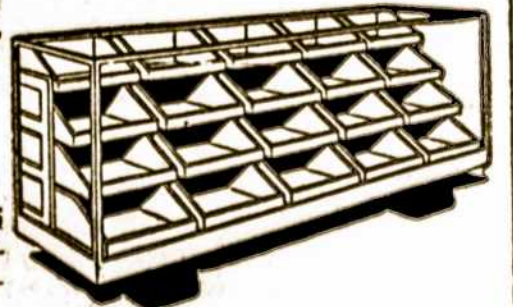
NOGOYA 4751/53.

Buenos Aires

Medžio ir stiklo įrengimai

krautuvėms ir fabriųkų raš tinėms. Reikalaukit kaino

raščių.

GERIAUSIŲ PASAULIO BŪSIŲ

PIANAI

Steinway y Sons - Getalar - Eolta Bonisch - Sprunck - Kaim, etc.

Parduoda geriausiomis sąlygomis

IGNAS ANDRIJAUSKAS

Atlieka visokių techniškus darbus ir stygavimą.

c. Juan de Garay 151 — Villa Lynch

T. A. 755 - San Martin - 0163

Peinados „Gaston“

EMILIA PASTARNOKAITĖ de PETKOFF

savininkė ir vedėja

General Rivas 470 — ISLA MACIEL

Telefonai: 22-0201 ir 22-2901

Pasiskirkite valandas.

Automobilių Taisymo Dirbtuvė

BRUNO MARČIULEVIČIUS, VEDĖJAS IR SAVININKAS

CENTENERA 3176 — Nueva Pompeya — T.M. 91-9787

(Reparación y Ajustes. Carburación - Electricidad). Taipgi parduodamos dalys visokiems auto mobilams, pasiteiraukite — bū site patenkinti ir savo drau gams rekomenduosite Bruno Mar čulevičiaus tatarį.

Moteris ir Pasaulis

LIETUVIŲ LIAUDIES MENAS

Greta rajonų ir sričių, vartoja ir apskričius

P. Galaunė, LIETUVIŲ LIAUDIES MENAS, medžio dirbiniai, I knyga, Valstybinės Grožinės Literatūros leidyklos leidinys, Vilnius, 1956 m., XXII + 336 pusl.

Tai stambus albumas, paruoštas žinomojo mūsų liaudies meno myktojo P. Galaunės, talkinin-kaujančios redakcinei komisijai iš T. Černiausko, Juozo Mikėno ir L. V. Vainikytės bei dail. V. Bačėno.

Knyga didelio formato, spausdinta gerame popieriuje, iliustracijos spausdintos giliauspaude, buv. „Spindulio“ spaustuvių, Kaune. Visi tekstai spausdinti lietuvių ir rusų kalbomis.

Knygos pradžioje įdėtas paties P. Galaunės parašytas įvadas, kuriame jis mus supažindina su lietuvių liaudies meno dirbiniais apskritai, sudaromas ties knygoje kalbančių dirbinių skyriais su kiekvienu. Kadangi, kaip pasakytą, medis Lietuvos klimatinės sąlygos ilgai neišsilaiko, tai patys ankčiausi medžio dirbiniai yra iš XVIII amž. pabaigos, dauguma iš XIX amžiaus, o dalis yra iš šio šimtmečio pirmosios pusės. Ant kaikiurių dirbinių (varpėčių, kultuvų) jų dirbėjų yra net dirbimo datą išplovę, kurių ankčiausia matyt bene 1831 m., gi vėliausia — 1931 m. Taigi, dalis dirbinių padirbtas jau nepuiklausios Lietuvos laikais (viename net Gedimino stulpai išpjausti- nėti).

Knyga padalinta tokiais skyriais: Varpės — 7 iliustracijos, Varpėčių mentelės — 93 iliustracijos, Prievarpės — 277 iliustracijos, Sausyklės — 14 iliustracijos, Sprasčiai — 14 iliustracijos, Kultuvai — 47 iliustracijos, Korėlai — 9 iliustracijos, Rankšluos- tinės — 110 iliustracijų.

Knygos gale pridėtas iliustracijų sąrašas, iš kurio matome, kur iliustracijoje pavaizduotas dirbinių šiuo metu randamas. Dauguma dirbinių yra kraštotyros muziejuose (Kauno, Vilniaus, Šiaulių, Telšių, Utenos ir kt.), o dalis — iš privačių rinkinių, o dalimi naudotasi turimomis muziejuose nuotraukomis ir net dail. K. Simonio piešiniais.

Nuotraukos iliustracijoms darytos J. Stanišausko ir P. Galaunės iš muziejuose esančių eksponatų, o foto negatyvus naudotasi M. K. Čiurlionio vardo dailės m. zėjiaus archyvu, kuriame nuotraukos savo laiku buvo darę B. Puračas, A. Ingelevičius ir V. Kuprevičius.

Pažymėtina, kad eksponatų ap- rašyme (kur dirbinių rastas arba

kieno padirbtas) paliktas senas Lietuvos administracinis paskirstymas (kaimus, valsčius, apskritis), nes „identifikuoti vietas su dabartiniu administraciniu su- skirstymu dažnai neįmanoma“.

Savo įvade P. Galaunė kalbėjo kokių motyvus liaudies meistras savo dirbiniuose vartojo (linijos, geometrinės figūros, žvaigždės, saulutės, augalų ir gyvulių motyvai), tačiau nutylėjo, kad daugelyje dirbinių yra išpjausti- nėti paprasti arba stilizuoti kry- želiai, koplytėlės, bokštų viršū- nės, o poroje dirbinių net iš- drožinės raidės IHS.

Knygos redaktorė J. Griaiienė, techn. redaktorius V. Laukys, ko- rektorė M. Sakalauskaitė; kny- gos išleista 600 egz., jos kaina Lietuvoje 40 rublių.

Ant. Bernotas.

Adomas Jakštas

LIETUVAITAI, NEMOKANČIAI LIETUVISKAI

(Šis eileraštis kai kur- tinka ir dabar. —Red.)

Kaip rožė pražydus graži, Maloni kaip pavasario rytas, Savęs vyrų akį verži, Stebuklas lyg koks nematytas.

Žer auksu švelnučiai plaukai Ant tavo jaunosios galvelės: Melsvutės, kaip lino žiedai, Žib dangumi žydrios akelės.

Pažiūri į žmogų, — jausmu Nežemišku širdį sušildai. Užgiedi, — net sielai ramu, Užkalbini, — džiaugsmu pripildai.

Ir kaip karalaitė tikra Tarnų negali suskaičiuoti, Kaip angelas miela, gera, Stengiesi vien gera daryti.

Visiems tu brangi dideliai, Bet man dar brangesnė tapai tu, Nes tėviškę mano gimėi, Čia pirmus sapnus sapnavai tu.

Oru kvėpavai Lietuvos Lietuvišką valgei duonelei, Ir prie motinėls savos Čia augai, kaip sesių rūtelė.

Ir brolių nesykį klausta, Sakai: „Aš lietuvi — žemaitė, Tekyla lietuvių tauta, Ją niekin tik žmonės pakvaite“.

O, miela tu mano mergyt, Kaip geisčiau tave aš mylėti, Visad tavo balso klausyti, Vien su tavim bešnekėti.

Bet tušėtos svajonės, žinau, Numanymai tavo kitoki: Tu svetimą myli labiau, Kalbos gi lietuvių nemoki...

Iš „Lyrika“, Kaunas, 1930.

Albinas Svaržinskas.

Trijų Karalių dovana

Įbėgo į namus prakaitu dažyta kaktą ir uždusiais žodžiais ėmė ieškoti sesers.

—Onyt!... Onyt!...

—Kas nutiko, Jonuk? — atsi- liepė iš prausyklos, švelnus se- sers balsas.

Jonukas atbėgo prie jos ir link smu veideliu, bet dar drebančio- mis rankutėmis ėmė traukti iš kišenų apelsinus.

—Žiūrėk, kokie dideli ir pri- noke, — rodydamas sakė.

Onytės rimtame veidelyje nu- svito šypsena, bet trumpai.

—Kas tau juos davė? — užkla- se.

—Priskynėm iš senio Jokūbo- sodo, su Fernandu.

—Ką? — rustus Onytės žodis, staigiai pakeitė jo linksma ve- dielį.

—Jis man pasiūlė, kad įliptu- mėm į sodą pamėginti ty saldžių jų apelsinų, o kai pradėjome skint prisikrovėm pilnas kelnis kišenes.

Bet Jonuk, ką padarei! Kiek kartų aš tau sakiau, kad svetimo niekad nejudink, o tu daugiau klausai savo draugų, kaip mangs, — barė sesuo.

Kiek nusiminusiu ir labai rim- tu balseliu Jonukas mėgino tei- sintis.

—Fernandas mane pakvietė, pamokino kaip perlpti tvorą ir ragino kuo daugiau prisiskinti.

—Ne, broliuk, taip nesidaro,

tai vagystė, taip elgiasi tik ne- padorus.

Onytė nors turėjo vos tryliką metų amžiaus, o Jonukas septy- nis, ji mokino broį, kaip motina sūnų, nes jų mama jau buvo mirusi prieš trejus metus, o tė- vų paralyžs turėjo pasisėdęs lo- voje, jau netoli dviejų metų.

Sunkus ir vargingas buvo jų gyvenimas. Onytė vos pradėjusi lankyti gimnaziją, ją turėjo ap- leisti ir imtis uždarbiauti išsiu- vėjimais, kuriuos išmokino mo- tiua, nes tėvo pensijos pajamų ne- užteko pragyvenimui.

Ji daugiausiai ir kentejo, nes turėjo būti kaip namų šeiminikė, gamino valgi, darė namų ruo- šą, prižiūrėjo tėvą ir likusiu lai- ku išsiuvinėjo staltieses ir nosinų kus iki nakties. Jai išsiuvinėji- mai sekėsi ir suprantančių buvo vertinami meniskais, todėl turėjo daug užsakymų.

Kentejo tėvas ir ne tiek dėl kojų sukimo, kiek dėl savo auk- sinės dukters, kuriai dar vaikus- tės amžiuje gyvenimas atėmė linksnumą, drauges, pasilinksni- nimus ir poilsį.

Kentejo ir Jonukas. Koks vai- kas gali nekenčyti be motinos priežiūros ir meilės, jei motina yra tik viena ir ji yra gyvybių šaltinis! Bet Jonukas turbūt ma- žiau kentejo, nes jį dar žaislai guodė. Guminė pilka, gatvė ir draugai jam padėdavo užmiršti

KĄ VALGYTI SENATVĖJE?

Ką turi valgyti į senatvę įžen- gęs žmogus? Kokia dieta jam naudingiausia? Tai ypatingos svarbos klausimai. Bet jie nėra taip lengvai išsprendžiami.

Tokią dietą sudarant tenka tu- rėti galvoje kiekvieną atsitikimą atskirai. Dažnai tenka atsižvelg- ti į to ar kito asmens per ilgus metus įprastus valgyti valgius, skonį ir sunkumus nuo jų atpras- ti; į įsisenėjusias ligas, kurių senatvėje netruksta. Reik atsimin- ti, kad ypač senatvėje vieni dar yra geros sveikatos, o kiti svei- kata yra pašlijusi. Bet vieni ir kitų fizinis aktingumas yra žy- miai ribotesnis, jų svoris, me- džiagų apykaita sumažėjusi, to- dėl jiems ir maisto bereik ma- žiau.

Kiek kalorijų reikia seno žmo- gaus kūno svoriui palaikyti? Mokslininkai yra nustatę, kad tokiame žmogui pakanka per di- ną 1,500 — 2,000 kalorijų.

Sveikam žmogui lengva savo dietą planuoti iš pagrindinių val- gomųjų dalių: mėsos, pieno, daržovių, vaisių ir t. t. Bet žmo- gui po 50 metų ir dar turin- čiam sugedusius virškinamuosius ar širdies ir kraujotakos orga- nus, tas planavimas yra daug sunkesnis.

Vieni neturi apetito, kitiems viduriai nevirškina, tretieji dėl prastų dantų negali valgio sukas- totį ir t. t. O negaliojantiems širdimi, inkstais ar skilviu spe- cialios dietos valgiai yra tiek neskanūs, kad valgymas tveduoda abejotino pasitenkinimo. O galų gale dažnai ir kišenė neleidžia maitintis taip, kaip norėtusi ir kaip to reikalauja senas amžius.

Visas tas aplinkybės ir tenka turėti galvoje sudarant senam žmogui dietą, kuri jį aprūpintų pilnavertiais ir reikalingais mai- tinimo produktais.

Žinotai sako, kad rūpinantis maitinimu pailginti gyvenimą, reikia tą pradėti jau nuo 35 — 40 metų amžiaus ir jau tada prie kasdieninio maisto pridėti vita- minų ir mineralų.

Šiandien yra pagaminta dau- gybė preparatų, turinčių labiau- sia reikalingų vitaminų ir mine- ralų. Jie parduodami sirupų, tab- lėtėmis, kapsulėmis. Vienas šaukš- tas tokio sirupo ar kapsulė duo- da žmogui pakankamą kiekį bū- tinų vitaminų ir mineralų.

O vitaminų ir mineralų reikš- mę sveikatai šiandien gerai ži- noma. Yra aiškiai žinoma, kad trūkstant žmogaus organizmo vi- tamino C, žmogus nustoja dvi- sinės pusiausvyros, jis nebegali susivaldyti, greitai susierzina, murma ir t. t.

Senatvėje daugelio žmonių

kraujo indai tampa minkšti, leng- vai plyšta, o pridėjus prie mai- sto vitamino C ir R, padedama jiems sustiprėti. Viena tabletė vitamino C ar R per dieną gali apsaugoti nuo netikėto kraujo išsiliejimo akyje, nosyje ar sme- genyse. Neturintiems apetito nus- tojusiems svorio galima pagelbėti, pridėjus prie maisto vitamino B-12 ir B-1.

Labai svarbus yra ir minera- lai, ypač geležis ir kalcijus. Jei valgyje yra mažai geležies, tas dažnai yra seno amžiaus žmonių mažakraujystės priežastis.

Svarbus ir kalcijus. Senatvėje žmogaus kauluose sumažėja mineralų, jie tampa labai trapūs, greitai lūžta, todėl būtina valgi sustiprinti kalcijaus ir natrijaus druskomis, kurių daug yra pie- ne, žaliuose daržovėse, sūryje ir t. t.

Reik senatvėje ir baltimų, bet ne daugiau kaip anksčiau. Bet būtina susilaikyti nuo riebalų. Kiekvienas virš normos riebalų svaras, susirinkęs žmogaus kūne, yra nereikalinga našta širdies raumenims ir indams. Nutuki- mas žalingas jaunystėje ir juo labiau senatvėje, nes jis paskatina arterijų sukietyimą, artritą, šir- dies negalavimą ir t. t.

Senatvėje reik susilaikyti nuo maisto, kuriame yra daug baltų miltų, krakmolo, saldumynų, kre- mų. Kūniui reikalingas cukrus ge- riausia imti iš vaisių, daržovių ir kitų natūralių angliavandenių.

Žodžiu, svarbu protingai mai- tintis jaunystėje, o dar sverbiau senatvėje, todėl kiekvienas tuo reikaliu turi domėtis, tartis su savo gydytoju ir tų patarimų klausyti. „K.s.“ — Šeimininkė.

Lidia Oármén Kučinskaitė.

su pagrimu baigė 6 skyrių mo- kyklą ir stoja gimnazijon, po ku- rios baigimo mano studijuoti ad- vokatūrą. Ši simpatinga Argen- tinėje gimusi lietuvaitė, yra Juo- zo ir Vincės Pilipaitės Kučins- kų vienuolė duktė, puikiai kal- banti lietuviškai.

—Diana Velgėytė ir Daniel Gó- mez, už stropų lankymą Aušros Vartų parapijos mokyklos ištisus 6 metus, sykiu su mokyklos bai- gimo diplomais gavo ir aukso me- dalius. Tą mokyklą Avellandėje siemė baigė ir Laimutė Gliosai- tė, Angela Kisieliūtė, Mirta Kor- kūzaitė, Rapolas Paršelis, Tadas Jasinevičius, Albertas Lauritis ir Kazimieras Mačiulis.

KASDIENINIAI REIKALAI

—Daiva Babronytė, inž. St. Babronio duktė, Bernal Oeste mo- kykloje iš 5 į 6 skyrių perėjo pirmąją. Mokslo užbaigimo iš- kilmėse nešė Argentinos vėliavą kaip „abanderada“ ir laimėjo pirmą premiją kaip geriausia draugė, „mejor companera“.

Mokslėvių vakare Lietuvių Klū- be 7. XII. 57 svečiai sveikino ją ir jos tėvus.

—Irenė Čekanauskaitė, ponios Emilijos P. Čekanauskienės jau- nesnioji duktė iš Bernal, baigė Komerčinę Gimnaziją ir pasiry- žusi stoti Universitetan.

—Alė Visockaitė - Ožinskienė, po 25 dienų kelionės iš Caracas Venezuelos, pasiekė Buenos Ai- res 17. XII. 57. Savo brolio žmo- ną stoty sutiko „A. L. Balso“ lei- dėjas P. Ožinskas. Maloni vieš- nia, vilnietė, apsisitojo „Tulpėje“, kaip p. O. P. Ožinskų viešnia.

—Kazimieras Charles Richards žilinskas su žmona Juana, atvy- kę iš Los Angeles vieši pas p. Daratėnus. Lankėsi „A. L. Balse“. Atvežė linkėjimų Silv. Chrapta- vičiui, Kaz. Gailidui ir Salo- mėjai Vyčiai.

—Aleksandras Bumbis, karto- ninis dėžučių ir spaustuvės „Bal- tica“ savinink, po 10 m. leidimo „Zinias“ pavertęs „Gintaru“, sy- kiui su savo žmona atvyksta iš Sao Paulo, Brazilijos, pasipažinti su Buenos Aires ir Montevideo lietuviams. Kalėdoms svečias bus mūsų tarpe.

—Antanas ir Vanda Bartkevi- čitė Zienkai savo namuose, Bue- nos Aires, 8. XII. 1957 suruo- šė dideles vaškes jų dukrelės Ana - Marija Pirmosios Komun- jos proga. Dalyvavo p. Zienkų giminės ir draugai. Vyresnioji p. Zienkų dukrelė, Albina Zien- kaitė, jau treči metai mokosi gim- nazijoje.

—Elzbieta Baseckaitė-Grubienė, 24. XI. 57 atskridusi Argenti- non iš Brooklyn, N. Y., kur gy- vena jos vyras, iškėjęs duktę ir vedęs sūnus, lėktuvų inžinie- rius. Malonioji viešnia ir jo žmona aplankė „A. L. Balso“, perduodama linkėjimus nuo bu- vusių argentiniečių lėšmantų, Fei- ferii, Babarskų, nuo buvusio SLA. pirm. Venskūno ir kt. Ame- rikoje gyvena nuo 1911 m. Lie- tuvų aplankė 1927 m. Perna atos togavo Meksikoje; nes, sūnaus darbo dėka, į ten, kaip ir Kali- fornijon, turi nemokamą kelionę lėktuvais. Ponia Grubienė sako, kad Argentinos muitininkai yra mandagiausi, nes visiškai nereik- kalavo atidaryti valizų. Pažįsta, kad ne kontrabandistė. Kaip ku- piškietė, aplankė brolius Šeškaus- kus ir P. E. Krapovickius. Aplan- kė savo brolio, vėlionės Prano Basecko našlę Villa Scasso. Atos togaudama ir plačiau susipažin- dama su Argentinios lietuviams išbus mūsų tarpe iki 1958 metų pradžios.

—Laiškus iš Lietuvos atėju- sius „A. L. Balso“ Redakcijos adresu, prašomi atsiinti: Liūdas Jakavičius, Juozas Šneideris (3 laiškai), Antanas Gutauskas, Leo- nas Savičkas, Jonas Grigaitis, Ona Milinavičiūtė - Aleksiejienė, Pranas Venslovas, A. Štaupas, Antanas Grūdžas, Petronėlė Zvir- dinienė, Kazys Jackūnas, Balys Jankauskas, Pranas Zabulionis ir Antanas Kriaučiūnas. Atsiimti trečiadienų vakarais, Boedo 737.

—Milda Zulys Bartnikaitytė, Stasio ir Elenos Miniataitės Bart- nikaičių duktė, moksleivė, gim- si Urugvajuje 25. XII. 1942, ku- ri su savo tėvais atvyksta pavie- sėti pas savo gimines Argenti- non, „penkiolikos pavasarių pro- ga“. Vasario mėnesį atostogaus Kordobos kalnuose, prie ežero Calamuchita, Villa del Dique.

—Kada Jonukas parašęs lais- kę Trims Karaliams su vežimėlio užsakymu nunešė ji su batukai- prie durų ir vėliau su žibanečiu veidelius džiaugsmu nuėjęs gulti- skubėjo greit užmigti, Onytė ėmė ruoštis vykti į miesto centrą.

Vikriai apsirošusi patikrino ar brolis jau užmigo. Paglostė jam uždarytomis akimis, galvos plaukus ir nūėjusi pas tėvą pra- nešė, kad vyks pirkti vežimėlio.

—Atsargiai, brangioji, su gat- vės judėjimu, naktimis valdo au- tomobilius, dažnai, daug išsigė- rusių, — perspėjo tėvas.

—Gerei, tėveli, — ir pabuči- avusi jam į kaktą išvyko.

Graži, šviesi ir žvaigždėta nak- tis buvo maloni Trijų Karalių kupranugariams.

Miesto centro gatvės buvo per- pildytos žmonėmis. Nepaprastai trauktas gatvių judėjimas. Visi sku- lėjo. Mėgino vieni kitus pralenk- ti, lyg norėdami užimti teatro ne-

vojo dabar ji. Dar valandėlė pa- masėsiu, nutarė grįžti į namus, o į miesto centrą vykti nakčiai.

Jonuką jau paguldžius, laimin- giausia vaikystės amžiaus nakti, gerėtis saldžiaisiais sapnais.

Kada Jonukas parašęs lais- kę Trims Karaliams su vežimėlio užsakymu nunešė ji su batukai- prie durų ir vėliau su žibanečiu veidelius džiaugsmu nuėjęs gulti- skubėjo greit užmigti, Onytė ėmė ruoštis vykti į miesto centrą.

Kada Jonukas parašęs lais- kę Trims Karaliams su vežimėlio užsakymu nunešė ji su batukai- prie durų ir vėliau su žibanečiu veidelius džiaugsmu nuėjęs gulti- skubėjo greit užmigti, Onytė ėmė ruoštis vykti į miesto centrą.

Kada Jonukas parašęs lais- kę Trims Karaliams su vežimėlio užsakymu nunešė ji su batukai- prie durų ir vėliau su žibanečiu veidelius džiaugsmu nuėjęs gulti- skubėjo greit užmigti, Onytė ėmė ruoštis vykti į miesto centrą.

Kada Jonukas parašęs lais- kę Trims Karaliams su vežimėlio užsakymu nunešė ji su batukai- prie durų ir vėliau su žibanečiu veidelius džiaugsmu nuėjęs gulti- skubėjo greit užmigti, Onytė ėmė ruoštis vykti į miesto centrą.

Kada Jonukas parašęs lais- kę Trims Karaliams su vežimėlio užsakymu nunešė ji su batukai- prie durų ir vėliau su žibanečiu veidelius džiaugsmu nuėjęs gulti- skubėjo greit užmigti, Onytė ėmė ruoštis vykti į miesto centrą.

Kada Jonukas parašęs lais- kę Trims Karaliams su vežimėlio užsakymu nunešė ji su batukai- prie durų ir vėliau su žibanečiu veidelius džiaugsmu nuėjęs gulti- skubėjo greit užmigti, Onytė ėmė ruoštis vykti į miesto centrą.

Kada Jonukas parašęs lais- kę Trims Karaliams su vežimėlio užsakymu nunešė ji su batukai- prie durų ir vėliau su žibanečiu veidelius džiaugsmu nuėjęs gulti- skubėjo greit užmigti, Onytė ėmė ruoštis vykti į miesto centrą.

Kada Jonukas parašęs lais- kę Trims Karaliams su vežimėlio užsakymu nunešė ji su batukai- prie durų ir vėliau su žibanečiu veidelius džiaugsmu nuėjęs gulti- skubėjo greit užmigti, Onytė ėmė ruoštis vykti į miesto centrą.

Kada Jonukas parašęs lais- kę Trims Karaliams su vežimėlio užsakymu nunešė ji su batukai- prie durų ir vėliau su žibanečiu veidelius džiaugsmu nuėjęs gulti- skubėjo greit užmigti, Onytė ėmė ruoštis vykti į miesto centrą.

Kada Jonukas parašęs lais- kę Trims Karaliams su vežimėlio užsakymu nunešė ji su batukai- prie durų ir vėliau su žibanečiu veidelius džiaugsmu nuėjęs gulti- skubėjo greit užmigti, Onytė ėmė ruoštis vykti į miesto centrą.

Kada Jonukas parašęs lais- kę Trims Karaliams su vežimėlio užsakymu nunešė ji su batukai- prie durų ir vėliau su žibanečiu veidelius džiaugsmu nuėjęs gulti- skubėjo greit užmigti, Onytė ėmė ruoštis vykti į miesto centrą.

Kada Jonukas parašęs lais- kę Trims Karaliams su vežimėlio užsakymu nunešė ji su batukai- prie durų ir vėliau su žibanečiu veidelius džiaugsmu nuėjęs gulti- skubėjo greit užmigti, Onytė ėmė ruoštis vykti į miesto centrą.

Kada Jonukas parašęs lais- kę Trims Karaliams su vežimėlio užsakymu nunešė ji su batukai- prie durų ir vėliau su žibanečiu veidelius džiaugsmu nuėjęs gulti- skubėjo greit užmigti, Onytė ėmė ruoštis vykti į miesto centrą.

Kada Jonukas parašęs lais- kę Trims Karaliams su vežimėlio užsakymu nunešė ji su batukai- prie durų ir vėliau su žibanečiu veidelius džiaugsmu nuėjęs gulti- skubėjo greit užmigti, Onytė ėmė ruoštis vykti į miesto centrą.

Kada Jonukas parašęs lais- kę Trims Karaliams su vežimėlio užsakymu nunešė ji su batukai- prie durų ir vėliau su žibanečiu veidelius džiaugsmu nuėjęs gulti- skubėjo greit užmigti, Onytė ėmė ruoštis vykti į miesto centrą.

Kada Jonukas parašęs lais- kę Trims Karaliams su vežimėlio užsakymu nunešė ji su batukai- prie durų ir vėliau su žibanečiu veidelius džiaugsmu nuėjęs gulti- skubėjo greit užmigti, Onytė ėmė ruoštis vykti į miesto centrą.

Kada Jonukas parašęs lais- kę Trims Karaliams su vežimėlio užsakymu nunešė ji su batukai- prie durų ir vėliau su žibanečiu veidelius džiaugsmu nuėjęs gulti- skubėjo greit užmigti, Onytė ėmė ruoštis vykti į miesto centrą.

Kada Jonukas parašęs lais- kę Trims Karaliams su vežimėlio užsakymu nunešė ji su batukai- prie durų ir vėliau su žibanečiu veidelius džiaugsmu nuėjęs gulti- skubėjo greit užmigti, Onytė ėmė ruoštis vykti į miesto centrą.

Kada Jonukas parašęs lais- kę Trims Karaliams su vežimėlio užsakymu nunešė ji su batukai- prie durų ir vėliau su žibanečiu veidelius džiaugsmu nuėjęs gulti- skubėjo greit užmigti, Onytė ėmė ruoštis vykti į miesto centrą.

Kada Jonukas parašęs lais- kę Trims Karaliams su vežimėlio užsakymu nunešė ji su batukai- prie durų ir vėliau su žibanečiu veidelius džiaugsmu nuėjęs gulti- skubėjo greit užmigti, Onytė ėmė ruoštis vykti į miesto centrą.

Kada Jonukas parašęs lais- kę Trims Karaliams su vežimėlio užsakymu nunešė ji su batukai- prie durų ir vėliau su žibanečiu veidelius džiaugsmu nuėjęs gulti- skubėjo greit užmigti, Onytė ėmė ruoštis vykti į miesto centrą.

Kada Jonukas parašęs lais- kę Trims Karaliams su vežimėlio užsakymu nunešė ji su batukai- prie durų ir vėliau su žibanečiu veidelius džiaugsmu nuėjęs gulti- skubėjo greit užmigti, Onytė ėmė ruoštis vykti į miesto centrą.

Kada Jonukas parašęs lais- kę Trims Karaliams su vežimėlio užsakymu nunešė ji su batukai- prie durų ir vėliau su žibanečiu veidelius džiaugsmu nuėjęs gulti- skubėjo greit užmigti, Onytė ėmė ruoštis vykti į miesto centrą.

Kada Jonukas parašęs lais- kę Trims Karaliams su vežimėlio užsakymu nunešė ji su batukai- prie durų ir vėliau su žibanečiu veidelius džiaugsmu nuėjęs gulti- skubėjo greit užmigti, Onytė ėmė ruoštis vykti į miesto centrą.

Kada Jonukas parašęs lais- kę Trims Karaliams su vežimėlio užsakymu nunešė ji su batukai- prie durų ir vėliau su žibanečiu veidelius džiaugsmu nuėjęs gulti- skubėjo greit užmigti, Onytė ėmė ruoštis vykti į miesto centrą.

Kada Jonukas parašęs lais- kę Trims Karaliams su vežimėlio užsakymu nunešė ji su batukai- prie durų ir vėliau su žibanečiu veidelius džiaugsmu nuėjęs gulti- skubėjo greit užmigti, Onytė ėmė ruoštis vykti į miesto centrą.

Kada Jonukas parašęs lais- kę Trims Karaliams su vežimėlio užsakymu nunešė ji su batukai- prie durų ir vėliau su žibanečiu veidelius džiaugsmu nuėjęs gulti- skubėjo greit užmigti, Onytė

